

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedkyní senátu Michaelou Bejčkovou ve věci žalobkyně: **A. B.**, zastoupené advokátem Mgr. Patrikem Šorfem, V Lipách 10, Praha-Koloděje, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Plzeňský kraj**, Hálkova 14, Plzeň, o žalobě proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí o opravě zřejmých omylů a nesprávností, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 1. 2026, čj. 77 A 58/2025-18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se domáhala toho, aby krajský soud rozhodl, že finanční úřad je povinen vydat rozhodnutí, jímž opraví zřejmé omyly a nesprávnosti při stanovení daně z převodu nemovitostí podle smluv ze dne 7. 6. 1995 mezi prodávající J. A. a kupujícím P. V.. Žalobkyně se domnívala, že jí finanční úřad chybně vyměřil daň z převodu nemovitostí, protože nebyla smluvní stranou převodních smluv. Byla přesvědčena, že podle zákona nebyla povinna daň platit. Finanční orgány v obou stupních však byly nečinné, nevyhověly jejím podnětům a nevydaly opravné rozhodnutí.

[2] Krajský soud žalobu odmítl, protože obdobnou otázku ve věci téže žalobkyně už řešil pod sp. zn. 77 A 6/2024 a i tehdy žalobu odmítl jako nepřípustnou. Soud žalobkyni vysvětlil podmínky, za kterých by bylo možné o žalobě na ochranu proti nečinnosti rozhodnout. Žalobkyně se však domáhala vydání rozhodnutí, které soud nemůže finančnímu úřadu přikázat vydat. Dále soud popsál, že žalobou na ochranu proti nečinnosti se nelze domáhat ani zahájení přezkumného řízení, a upozornil žalobkyni, že oprava zřejmých omylů a nesprávností neslouží k novému posouzení dříve rozhodnuté věci (a to i kdyby třeba byla rozhodnuta chybně). Soud také žalobkyni sdělil, že jeho závěry už potvrdil i NSS (rozsudkem ze dne 23. 5. 2025, čj. 3 As 164/2024-23).

[3] Žalobkyně (*stěžovatelka*) podává proti usnesení kasační stížnost, ve které opakuje, že nebyla povinna platit daň z převodu nemovitostí. Namítá, že se nedomáhala toho, aby krajský soud uložil finančnímu úřadu, *jak* má rozhodnout: měl mu jen uložit, *aby* rozhodl. Krajský soud proto pochybil, když finančnímu úřadu neuložil povinnost rozhodnout ve věci samé.

[4] Kasační stížnost je nepřipustná.

[5] Stěžovatel musí v kasační stížnosti zpochybňovat rozhodnutí krajského soudu, které napadá. Neobsahuje-li kasační stížnost takovou argumentaci, je nepřipustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se míjí s kasačními důvody uvedenými v § 103 s. ř. s.

[6] Stěžovatelka v této věci nijak nepolemizuje s důvody rozhodnutí krajského soudu. Opakuje jen svůj právní názor, že nebyla povinna platit daň z převodu nemovitostí, protože nebyla smluvní stranou převodních smluv. Krajský soud však svoje rozhodnutí opřel o úplně jiné důvody a vysvětlil stěžovatelce, proč její způsob obrany proti finančnímu úřadu nemůže být úspěšný. Dále krajský soud stěžovatelce vysvětlil, že žalobou na nečinnost se lze domáhat jen vydání rozhodnutí ve věci samé. Takové rozhodnutí (o daňové povinnosti) však už vydáno bylo, a nelze proto ve věci po mnoha letech rozhodovat podruhé (byť pod zástěrkou „opravy zřejmých omylů“). Stěžovatelka s tím sice nesouhlasí, nepřináší k tomu ale žádné argumenty.

[7] Kasační stížnost proto postrádá důvody, na základě kterých by mohl NSS rozhodnutí krajského soudu přezkoumat. Jak navíc správně upozornil krajský soud, NSS se podobnými námitkami už zabýval ve věci 3 As 164/2024 a stěžovatelce v tomto rozsudku vysvětlil (zejména v bodě 16), proč jsou takto formulované kasační námitky nepřipustné.

[8] NSS proto kasační stížnost odmítl. Při odmítnutí kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2026

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu